

Kedves Tagtársak!

Az előző levelünkben írt konzultáció, amelyre a hozzánk intézett kérdéseiteket is felhasználva, a 106/2020 számú levelünkben feltett kérdéseket megvitattuk, lezajlott. Annak eredményéről az alábbiakban számolunk be:

„1. A főigazgató a Mahler – szimfónia előtt, a közönség felé intézett bevezetőben azt mondta: „A zene erejével legyőzzük a vírust.” Ismerve az Operában kialakult helyzetet és fertőzöttségi mutatókat, milyen orvostudományi ismeretekre alapozta ezt a kijelentését?”

A kérdést a munkáltató nem ítélte konzultációra alkalmasnak. Annyiban nem értünk vele egyet, hogy az adott körülmények között elhangzott kijelentés, tükrözi a főigazgató álláspontját a járványkérdéshez.

„2. Kéréseink ellenére, a szakszervezetek a mai napig nincsenek felvilágosítva arról, hogy a járvány kezdete óta a társulat tagjai közül hányan estek át a fertőzésen, illetve a jelenleg hányan betegek, és ezek közül hányan szorultak/szorulnak kórházi ellátásra. Mi az akadálya annak, hogy a teljeskörű, hiteles kimutatást a MÁO a rendelkezésünkre bocsássa? Ennek hiányában arra kell gondolnunk, hogy a helyzet még a tagok visszajelzésénél is drámaibb.”

Munkáltató ígéretet tett arra, hogy a jövőben a rendelkezésre álló, belső, ún. Covid-híradót a szakszervezetek részére rendszeresen megküldi.

„3. A budapesti, professzionális énekkarok, és zenekarok között – ideértve a MÁO-t is - az átfertőzöttség mértéke sokszorososa az országos/budapesti átlagnak. Sőt! A covid-fertőzés miatt az együttesekben immár sajnálatos halálesetek is előfordultak. Ennek oka, hogy a vírusterjedés szempontjából az éneklés, a kiabálás, és a fúvóshangszereken történő játék kétségbevonhatatlanul a levesélyesebb tevékenység. Minek kell még történnie ahhoz, hogy a MÁO vezetősége ennek a felismerésére jusson, és megszüntesse a kormányrendeletből fakadó elvárásoknak gyökeresen ellentmondó, tömeges kijelölések részvételével kiírt munkaelrendeléseket?”

A kérdésben foglalt megállapításokat nem cáfolva, a munkáltató először az Operaház Alapító okiratában vállalt kulturális kötelezettségre hivatkozott.

Következő érvként elhangzott, hogy munkavégzés nélkül nincs jogalapjuk bérfizetésre. Az abszurd érvek elhangzását követően kifakadtunk, ugyanis a feltett kérdést a munkáltató sokadjára, szándékosan félremagyarázta. Hangsúlyoztunk, hogy a kérdés nem a teljes munkabeszüntetésre vonatkozott, hanem csupán a nagy létszámot igénylő próbák, illetve munkavégzések halasztására. A vitát követően megegyeztünk abban, hogy a pandémiás helyzet megszűnéséig nagy létszámot igénylő munkaelrendelések nem lesznek, azokat az aktuális kormányrendeletben meghatározott lehetőségekhez igazítják.

„4. Mindezek fényében a felhívásunkat figyelmen kívül hagyva, miért nem akar a MÁO - annak ellenére, hogy jogszabályi akadálya nincs - felelősséget vállalni, és anyagi kártérítést nyújtani, a nagy valószínűséggel az elrendelt munkavégzés során megbetegedett munkatársainak?”

Az első reakció az volt, hogy egy esetben sincs bizonyíték arra, hogy a fertőzést bárki az elrendelt munkavégzés miatt kapta volna el. Mindazonáltal a munkáltató nyitott volt arra, hogy az intézmény Szociális és Jóléti alapját bővítve, a fertőzést elszenvedettek benyújtott kérelmére segílyt folyósítson. Az erre vonatkozó eljárás kidolgozását a munkáltató vállalta.

„5. Az orvosbiológiai megállapítások, a józan belátás, a munkatársak iránt érzett felelősség arra kell készítse a munkáltatót, hogy a munkavégzés során, minden esetben a minimum másfél méteres távolságtartást és a légutakat eltakaró, megfelelő szájmazsk viselését megkövetelje, és ezen szabályok megsértőit figyelmeztesse, és ha ez nem vezet eredményre, szankcionálja. Ezen szabályok papíron élnek, de betartásukat a munkáltató – a munkaelrendeléseket és tagtársaink kétségbeesett visszajelzéseit tekintve – nem teszi lehetővé. Miért? Miért gondolja bárki a MÁO vezetőségéből, hogyha a védelmi mechanizmus szigorú szabályait negligáljuk, vagy elkerülésükre kiskapukat biztosít, az adott munkaelrendelés körülményeire való tekintettel, azt a vírus „tiszteletben tartja” és arra az időszakra fegyverszünetet hirdet?”

A munkáltató közlése szerint ezen szabályok maximálisan be vannak tartva/tartatva az intézményen belül, így aggodalmatokat indokolatlannak látja. Arra kér Benneteket, hogy akár közvetlenül, akár a szakszervezeteken keresztül jelezzétek felé, ha az előírt óvintézkedések megszegését tapasztaljátok! Ígéretet kaptunk arra, hogy akár a munkavégzés, akár a munkaelrendelés során, bárki megszegi az egészségügyi óvintézkedéseket, azt szankcionálni fogják. Tehát a munkaelrendeléseket úgy kell foganatosítani, hogy a munkahelyen való tartózkodás alatt, az arcmaszka viselése és a legalább másfél méteres távolságtartás biztosított legyen. A fúvóhangszereken játszóknak esetében a napi teszt, a plexifalak alkalmazása kötelező. (Reméljük, hogy ennek megfelelően a 32/2020 számú főigazgatói utasításból a „lehetőség szerint” kifejezés törlésre kerül.)

„6. Kéréseink ellenére miért nem kaptuk meg a MÁO foglalkozásegészségügyi orvosának szakvéleményét a kiadott, és jogellenesen végrehajtott főigazgatói utasításban taglalt - álláspontunk szerint irracionális, ezért hatástalan - védekezési módokkal kapcsolatban?”

„7. A munkáltató bírja-e a foglalkozásegészségügyi orvos jóváhagyását a fúvósok játéka során alkalmazni javasolt óvintézkedésekkel kapcsolatban?”

E két kérdésre a válasz az volt, hogy a foglalkozásegészségügyi orvos kompetenciahiányra való hivatkozással, nem hajlandó az utasítás ellenjegyzésére. Megállapodtunk abban, hogy az intézményben szűrést végző orvoscsoport áttekinti, és megfelelősége esetén ellenjegyzi azt.

„8. Zenekari művészeink panaszoik. hogy a sugárzásokkal (streamelések) kapcsolatos munkaelrendelések sértik az egyenlő elbánás elvét. Ezáltal jelentős morális, presztízs, és anyagi veszteségeket okozva az azt elszenvedőknek. Igazak ezek az állítások? A válaszon túl, kérjük, hogy a munkáltató a GDPR előírásait figyelembe vevő statisztikákkal igazolja a válaszát.”

Itt is szembesültünk azzal, hogy a kérdést szándékosan félreértve, a sérelmet elszenvedők neveit kéri, arra hivatkozva, hogy csak így tud intézkedni. Mivel ennek a kérésnek értelemszerűen ellenálltunk, sikerült megegyeznünk abban, hogy a főigazgató-helyettes asszony az igazgatóknak

levelet ír, melyben felkéri őket az ilyen jellegű munkák egyenletes elosztására. A leveleket – mivel megkértük rá – részünkre is megküldi.

„9. Szakszervezeteink megkeresték a szerződéses művészeket, akiknek a pályája, megélhetése függ az előadásoktól, és nehezményezték, hogy a MÁO főigazgatója – vélhetően nem rászorulva a gázsira, pusztán passziójának élve – szerepet vett el a hivatásos, profi művészeketől. Mi volt az oka ennek?”

A kérdésről a munkáltató nem kívánt konzultálni. Szakszervezeteink a szituációt elvi okok miatt továbbra is visszásnak találják.

„10. A korábban, az MZTSz és általunk is megküldött, dr. Gyimesi László által összeállított és Fekete Péter kulturális államtitkár támogatásával készített ajánlásban foglaltakat és a szakszervezetek követeléseit tervezi-e a MÁO a gyakorlatban alkalmazni?”

A munkáltató úgy vélte, hogy a 32/2020-as főigazgató utasítás lefedi az ajánlásban foglaltakat.

„11. Évek óta rendszeresen játszunk félházak előtt, és rengetegszer tapasztaljuk azt, hogy egy adott előadás előestéjén az Opera belső felületeire kerülő hirdetések jelképes összegért, vagy akár ingyen biztosít jegyeket az adott darabra. (Szakszervezetünk hozzáteszi, hogy az Eamtv szerint jegyárbevételként csak azt az összeget lehet elkönyvelni, amely az adott előadásra előzetesen meghirdetett székár, legalább 50%-át eléri. Ilyen módon a jegyeladási statisztikába is csak az számíthat bele.) A közönség érdeklődése híján, mi az oka a humánerőforrást kizsigerelő, erőltetett előadás, és eseményszámnak, valamint a hozzájuk kapcsolódó próbáknak?”

A munkáltató ismét az Operaház Alapító okiratában vállalt kulturális kötelezettségére hivatkozott. Szakszervezeteink álláspontja szerint azonban egy kétmillió főváros, és annak turizmussal együtt számított, az opera és balettműfaj iránt érdeklődők száma és azok befogadóképessége korlátos. Ezen korláton túl tartott előadások, vezet a MÁO emberi és anyagi erőforrásainak kizsákmányolásához, amely az intézményben hosszú idő óta fennálló, és kiapadhatatlan, szociális és munkáltatási problémák forrása.

„12. Énekkari megkeresésekben kifogásolják, hogy a karigazgató zavarbaejtő mértékben osztja be magát szólójellegű karfeladatokba, ezzel

megkérdőjelezve az énekkari művészek kvalitását az adott előadásra. A MÁO vezetése szerint valóban olyan hiányt szenved az énekkar az ilyen feladatokra alkalmas művészekből, amely ezt a beavatkozást szükségessé teszi?”

A munkáltató elismeri az énekkari művészek kvalitását, és megkéri a karigazgatót, hogy a munkavégzése során tartózkodjon az énekesi feladatok önmagára osztásától. Ez ugyancsak elvi-és anyagi természetű kérdés.

„13. A szakszervezeteinkkel a MÁO mikor óhajtja elkezdni a jogviszonyváltás miatti anyagi veszteségek pótlására is ígért, a kormányzat által vállalt, 6%-nyi bértömeg felosztására irányuló tárgyalások megkezdését? Különös figyelemmel arra, hogy az említett béremelés, emlékeztünk szerint december hótól lenne esedékes. Emlékeztetjük a MÁO vezetését, hogy mindazok, akik a MÁO-nál a jogviszonyváltást megelőzően is munkaviszonyban voltak foglalkoztatva (főigazgató, főigazgató-helyettes, stb...), az átalakulásnak köszönhetően – Istennek hála! - anyagi veszteséget nem szenvedtek el.”

A munkáltató kijelentette, hogy a kérdéses bérintézkedés végrehajtásáról szóló rendelkezés már csak a végrehajtásra vár. Szakszervezeteink tájékoztatáshoz való jogukkal élve, kérték a rendelkezés átadását azzal, hogy amennyiben az abban foglaltakkal kapcsolatban szükségét látják, konzultációt kezdeményezhessenek. A főigazgató-helyettes megígérte, hogy az előírt tájékoztatást írásban megadják.

A szakszervezetek megerősítették alapvető álláspontjukat, miszerint továbbra a jogviszonyváltáshoz kapcsolódó, 6%-os alapbér-emelés, a jogviszonyváltással érintettek mindegyikének alanyi jogon jár. A munkáltató előljáróban elárulta, hogy az intézkedés nem ezt az elképzelést tartalmazza.

„14. A 22/2019 számú főigazgatói utasítás előírása szerint a MÁO a zenekari művészek számára köteles, alkalmas füldugók biztosítására. Az utasítás kiadása óta eltelt hosszú idő mindössze arra volt elég, hogy 70 pár füldugó kerüljön beszerzésre. A kiosztás mikéntjéről jelenleg is vita zajlik. Kérjük a főigazgatói utasításnak végre-valahára érvényt szerezni.”

A munkáltató által most kiosztott 75 pár füldugó, kísérleti jelleggel került kiosztásra. Amennyiben a zenekari művészek visszajelzései kedvezőek, úgy mindenki számára elérhetővé teszi azokat. Addig is hagyományos füldugók beszerzéséről fog gondoskodni.

Budapest, 2020. november 29.

További jó egészséget kívánva, üdvözlettel,

Rotter Oszkár
MZTSz

Bányai Balázs Péter
ODFSz